

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 005351 20 Кж 3
Бања Лука, 21.01.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М. К. због кривичних дјела разбојништва из члана 227 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 37 и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361 став 1 Кривичног законика Републике Српске одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005351 19 К од 18.12.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.01.2021. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М. К. и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005351 19 К од 18.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 005351 19 К од 18.12.2019. године, оглашен је кривим оптужени М. К. због кривичних дјела разбојништва из члана 227 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 37 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест година, и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361 став 1 КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година и шест мјесеци, обавезан да оштећеном „Н..... П.....“ АД Б. Л. накнади штету, а оштећена Ж. К. са имовинскоправним захтјевом упућена на парницу, а трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио његов бранилац Ј. Х., адвокат из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или одржи претрес и оптужени ослободи од оптужбе или укине и предмет врати на поновно суђење.

Одговор на жалбу није поднесен.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде у правцу жалбених навода није нађена битна повреда одредаба кривичног поступка која би се састојала у повреди права на одбрану, нити било која друга повреда процесног закона. Осумњичени приликом препознавања по гласу није морао имати браниоца у смислу одредбе члана 47 Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а што и жалба сама признаје. Он том приликом није испитиван у својству осумњиченог већ се само морао подвргнути доказној радњи, па није ни морао бити упозорен на право на браниоца, као што то жалба покушава да прикаже уопштено се позивајући на домаће законодавство и члан 6(3) тачка ц) ЕКЉП. Приговори који су у првостепеном поступку упућени налазу и мишљењу вјештака Г. К. били су предмет оцјене првостепеног суда и о њима је тај суд дао исцрпно образложење на страни 16. и 17. пресуде. Сходно томе, првостепени суд није починио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачке г) и к) ЗКП РС, које жалба наводи али не подводи под цитиране законске норме. Разлоге које је првостепени суд дао у односу на изложене приговоре прихвата у потпуности и овај суд и на њих упућује и жалиоца.

Што се тиче приговора упућених чињеничној основи побијане пресуде они су неосновани и заснивају се на неаргументованом преоцјењивању појединачних доказа у правцу тезе одбране о њиховој неујерљивости и непоузданости, која би требала да доведе до ослобађања од оптужбе. Супротно томе првостепени суд правилно полази од оцјене потпуно увјерљивог и поузданог исказа свједока оштећене Ж. К., као централног доказа којим утврђује одлучне чињенице и око кога гради чврсту чињеничну подлогу. Овај свједок заиста испољава сигурност када описује да је те вечери управо оптужени био лице које је са аутоматском пушком од ње тражило да отвори сеф. Ово је сасвим логично јер она оптуженог познаје дуже времена, тако да је могла да опише његове тјелесне карактеристике, ход и глас, не остављајући уште мјеста сумњи да говори тачно и истинито. Овај исказ суд провјерава доводећи га у везу са исказом свједока В. Р., која такође познаје оптуженог, а која све што је рекао претходни свједок сагласно потврђује у обиму колико је њој познато о одлучним чињеницама. Осим тога ове исказе својим исказом допуњава и потврђује свједок С. К., када исказује да је оптуженом продала пар црних рукавица, о чему постоји и фискални рачун. Опис оптуженог који дају свједоци својим налазом потврђује и вјештак Г. К., заснивајући га на материјалним доказима, а који суд цијени у обиму који је вјештаку био дозвољен и на материјалним доказима заснован, издвајајући дио који није обухваћен наредбом тужиоца. Ови докази су оцијјењени у међусобној вези али и са другим доказима које суд јасно, одређено и увјерљиво излаже и образлаже тако да, искључујући позивање на алиби, што је све довело до правилног и потпуног утврђивања свих одлучних чињеница које се тичу идентитета учиниоца кривичног дјела. Све те разлоге прихвата као такве и овај суд и жалиоца упућује на њих.

Пошто није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а чињенично стање је правилно и потпуно утврдио, првостепени суд је радње оптуженог правилно правно оцијенио као стицај кривичних дјела разбојништва из члана 227 став 2 у вези са ставом 1 и чланом 37 и недозвољене производње и

промета оружја или експлозивних материја из члана 361 став 1 Кривичног законика Републике Српске и за та дјела га огласио кривим. Ради тога овај суд налази да приговори жалбе о повреди кривичног закона нису основани.

Оглашавајући га кривим суд је утврдио све околности од којих зависи врста и висина појединачно утврђених казни за ова кривична дјела и изречене јединствене казне и оне су правилном оцјеном оствариле утицај на утврђене и изречену казну затвора. Управо јединственом казном затвора у трајању од шест година и шест мјесеци и по налажењу овог суда у конкретном случају оствариће се законом прописана сврха кажњавања. Код вишеструке осуђиваности оптуженог за иста и истоверсна кривична дјела, олакшавајуће околности не могу утицати на блаже кажњавање за које се жалба неосновано залаже.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327 ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић